

LISA THANNER



## Leve fotografarin!

ett aldrig sinande bildflöde, mellan snabba mobilbilder och ett ökande intresse för Fine Art Photography, verkar vi: vi som älskar bilder och har kameran som bästa kompis. Vi med nyfikna ögon, utrustade med såväl granskande som poetisk blick. Den här krönikan ägnar jag åt oss – fotograferna!

**Det är skillnad** på att titta och se och det är skillnad mellan trender och kvalitet. Även de mest renodlade textmänniskorna vet idag att bildkommunikation är ett viktigt redskap. Alla pratar bild, men alldeles för få reflekterar över bilderna. Det finns så mycket okunskap. Fortfarande existerar ingen bra utbildning i bildkommunikation i grundskolan, något som borde vara ett obligatoriskt ämne. Inte ens på journalistutbildningarna lär sig eleverna om bilders makt, trots att den överväldigande delen av mediebranschen bygger på ett samspel mellan text och bild.

Jag sitter med i ett tvärvetenskapligt nätverk vid Göteborgs universitet där vi alla arbetar med bild i olika discipliner. Musei-, film-, konst-, reklam- och redaktionella branscher är representerade. Förhoppningsvis kan vi bidra till att öka kunskapen om det visuella språket. Det finns planer på konferenser och nya utbildningar. Att mötas över genregränserna är inspirerande, liksom att få perspektiv och input från andra bildmedvetna yrkesgrupper.

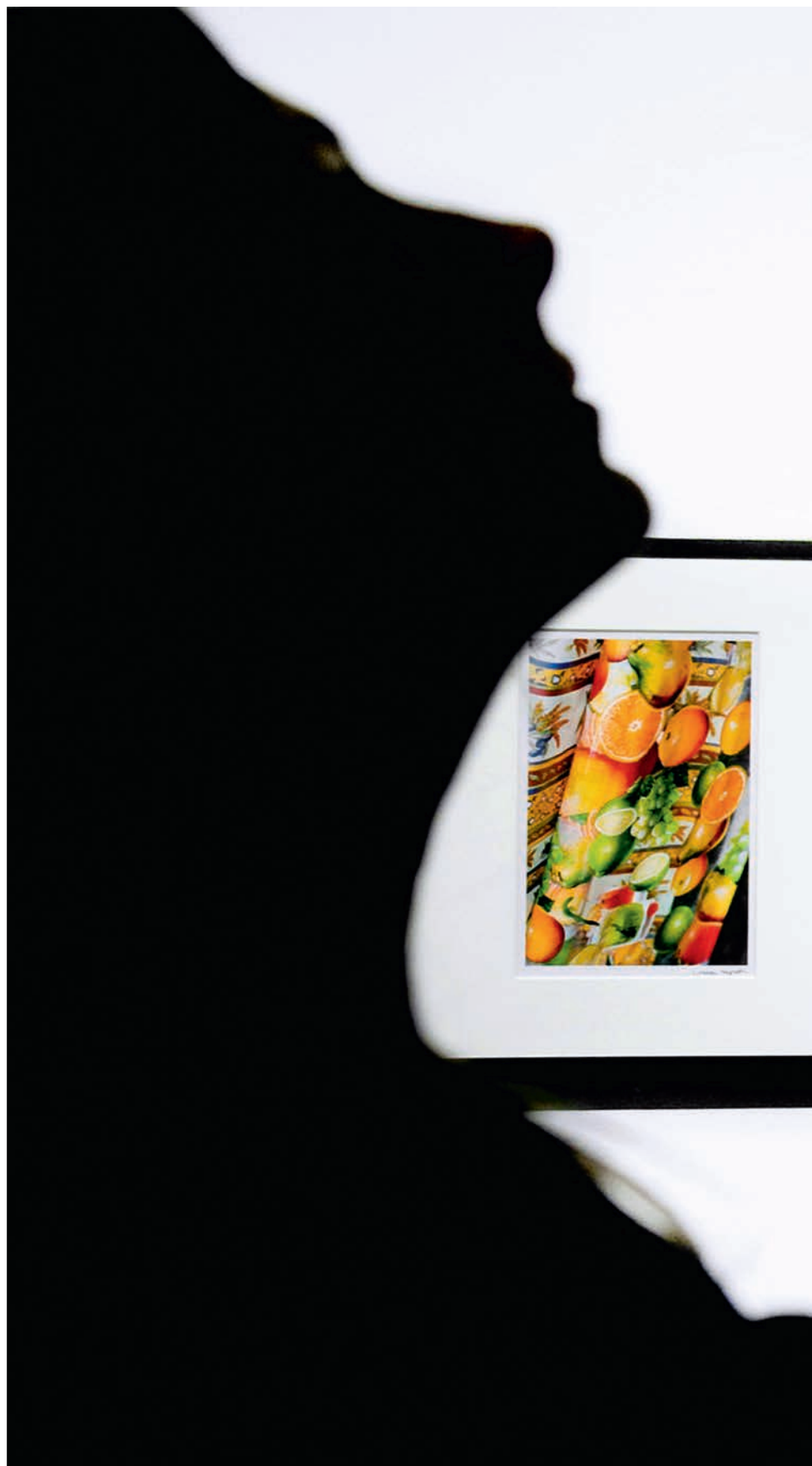
**Genom åren har jag** också mött och fotograferat många intressanta fotografer. Från unga lovande talanger till erkända konstnärer. De flesta har varit sympatiska och tillmötesgående, några extremt självupptagna och ytterligare några få har varit riktiga pappskallar.

Walid Raad, Hasselbladspristagaren 2011, vägrade att bli fotograferad. Han påstod att han hade fotofobi så det blev inga bilder alls. Andra, som Nathalia Edenmont, Patti Smith och Paul Graham, blev jag hembjuden till. En annan Hasselbladspristagare, William Eggleston, bjöd på drinkar i sitt magnifika men märkliga hem i Memphis där det låg döda nyckelpigor, torra löv och bilder överallt. Porträttet jag tog på honom blev lyckat och hans son ville senare ha en kopia till en utställning i USA, vilket var smickrande. Tio år senare möttes vi igen och Eggleston skrev en liten hälsning på min bild.

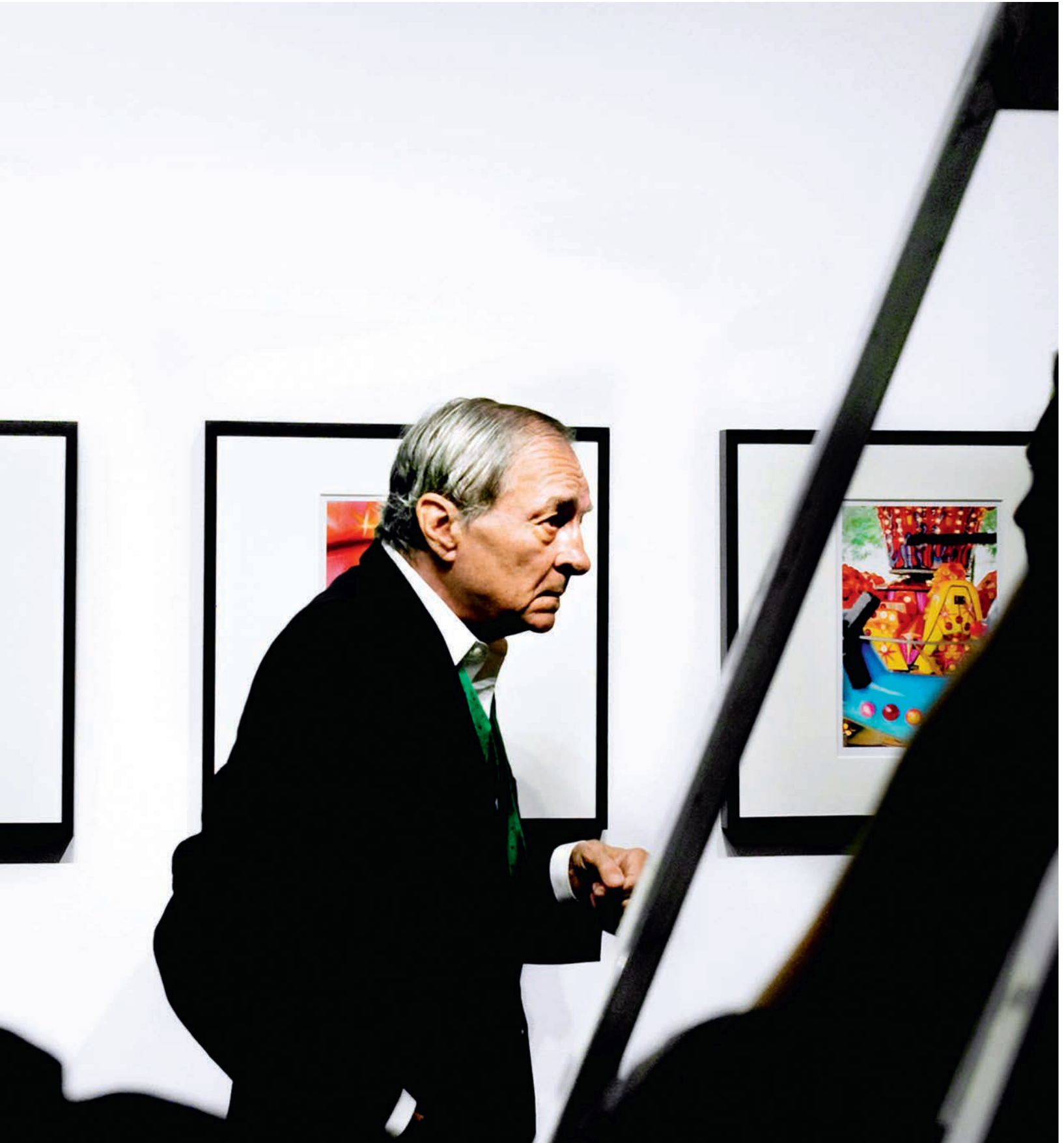
**En annan källa till inspiration** är de möten med unga praktikanter som varje termin ger oss ny energi på redaktionerna, och alla de fotoelever jag träffar på olika utbildningar. Det engagemang och det kreativa allvar som studenterna är utrustade med inger hopp om framtiden. Där finns dessutom så mycket lust – själva anledningen till att vi alla en gång började fotografera.

Detta är min sista krönika. Tack för all fin respons!

**LISA THANNER** är sedan 1993 fotograf på Göteborgs-Posten. Förutom sin fotografutbildning har hon en fil kand i Konst- och bildvetenskap. Gör egna fotoprojekt vid sidan av jobbet. Se mer på [www.thanner.se](http://www.thanner.se)



**”William Eggleston bjöd på drinkar i sitt magnifika men märkliga hem i Memphis där det låg döda nyckelpigor, torra löv och bilder överallt.**



William Eggleston under hängningen av hans Parisbilder på Hasselblads Center i Göteborg, tio år efter att jag besökte honom i Memphis.